AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (FUSP) 2021/1277

af 30. juli 2021

om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Libanon

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 29,

under henvisning til forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 7. december 2020 vedtog Rådet konklusioner, hvori det med stigende bekymring noterede sig, at den alvorlige finansielle, økonomiske, sociale og politiske krise, der har bidt sig fast i Libanon, fortsat er blevet forværret i de foregående måneder, og at det er den libanesiske befolkning, der lider mest under de voksende vanskeligheder i landet.

(2) Rådet understregede det presserende behov for, at de libanesiske myndigheder gennemfører reformer for at genopbygge det internationale samfunds tillid. Det nævnte, at Unionen er parat til at støtte reformer, men Libanon skal selv have ansvaret for reformprocessen. Rådet opfordrede de libanesiske myndigheder til at gennemføre deres tidligere tilsagn, herunder dem, de afgav i forbindelse med CEDRE-konferencen i april 2018, og som støttes af den internationale støttegruppe for Libanon (der omfatter De Forenede Nationer og regeringerne i Kina, Frankrig, Tyskland, Italien, Den Russiske Føderation, Det Forenede Kongerige og De Forenede Stater tillige med Den Europæiske Union og Den Arabiske Liga) og andre medlemmer af det internationale samfund (herunder Verdensbanken og Den Internationale Valutafond). Rådet opfordrede også de libanesiske myndigheder til hurtigst muligt at gennemføre reformer, der bygger på de aftaler, der blev indgået efter eksplosionen den 4. august 2020 af alle Libanons politiske ledere for at slå bro over de politiske uenigheder om støtten til reformer. Disse reformer indebærer navnlig meningsfulde og gennemgribende reformer af økonomien og regeringsførelsen med henblik på at genoprette den økonomiske stabilitet, forbedre leveringen af offentlige tjenesteydelser, tackle den stigende fattigdom, mindske uligheder, gøre de offentlige finanser bæredygtige, genoprette den finansielle sektors troværdighed, garantere retsvæsenets uafhængighed, sikre respekten for menneskerettighederne og retsstatsprincippet, bekæmpe korruption og opfylde de legitime ønsker, som det libanesiske folk på fredelig vis har givet udtryk for. Rådet udtrykte også sin støtte til rammen for reform, genopretning og genopbygning for at »genopbygge et bedre Libanon« på grundlag af principperne om gennemsigtighed, inklusion og ansvarlighed.

(3) Rammen for reform, genopretning og genopbygning, som Unionen, FN og Verdensbanken iværksatte i december 2020, forvaltes sammen med Libanons regering. Desuden blev den finansielle genopretningsplan fra april 2020 godkendt af det libanesiske ministerråd og hilst velkommen af det internationale samfund. Den 23. september 2020 hilste den internationale støttegruppe i en fælles erklæring det desuden velkomment, at alle Libanons politiske ledere var nået til enighed om en omfattende reformkøreplan med en tidsplan for gennemførelse, der er i overensstemmelse med deres tidligere tilsagn, herunder dem, der blev afgivet i forbindelse med CEDRE-konferencen i 2018, og som har opbakning fra den internationale støttegruppe og andre medlemmer af det internationale samfund.

(4) I sine konklusioner af 7. december 2020 opfordrede Rådet fortsat indtrængende regeringen til som forretningsministerium siden august 2020 at handle hurtigt og beslutsomt inden for sine forfatningsmæssige begrænsninger, men noterede sig, at et program, der fuldt ud støttes af det libanesiske parlamentet, og som omfatter præcise, troværdige og tidsbundne reformtilsagn til afhjælpning af Libanons vanskeligheder, kun kan gennemføres fuldt ud af en funktionsdygtig regering. Det opfordrede derfor alle libanesiske interessenter og politiske kræfter til at støtte den presserende dannelse af en opgaveorienteret, troværdig og ansvarlig regering i Libanon, der er i stand til at gennemføre de nødvendige reformer.

(5) Rådet har siden den 7. december 2020 gentagne gange udtrykt alvorlig bekymring over den forværrede situation i Libanon. Trods gentagne opfordringer fra Unionen og andre relevante internationale aktører til libanesiske politiske kræfter og interessenter om at handle i national interesse og ikke længere at forhale dannelsen af en regering med alle de fornødne beføjelser, der er i stand til at opfylde landets presserende behov og gennemføre absolut nødvendige reformer, er der ingen fremskridt i regeringsdannelsesprocessen. Der er gået over 11 måneder, siden den tidligere regering trådte tilbage i august 2020, og ni måneder siden det libanesiske parlament udpegede en ny designeret premierminister i oktober 2020, som fratrådte i juli 2021.

(6) Samtidig bliver den økonomiske, sociale og humanitære situation i Libanon stadig værre, og folket lider fortsat. Verdensbanken bemærkede i forbindelse med sin økonomiske overvågning af Libanon (»Lebanon Economic Monitor«) fra juni 2021, at Libanon oplever en alvorlig og langvarig økonomisk depression, som formentlig bliver en af de alvorligste kriseperioder i verden siden midten af det nittende århundrede. Verdensbanken karakteriserede krisen som en »bevidst depression« med utilstrækkelig politisk indgriben som følge af manglende politisk enighed om effektive politiske initiativer. Verdensbanken anførte, at over halvdelen af befolkningen formentlig befinder sig under den nationale fattigdomsgrænse, at arbejdsløsheden er stigende, og at en voksende andel af husholdningerne har vanskeligt ved at få adgang til basale tjenester, herunder sundhedspleje. Verdensbanken påpegede, at den kraftige forværring i basale tjenester vil have langsigtede konsekvenser, herunder massemigration, tab af læring, dårlige resultater på sundhedsområdet og mangel på tilstrækkelige sikkerhedsnet. Verdensbanken anslog, at det bliver meget vanskeligt at rette op på de varige skader på den menneskelige kapital, og at dette muligvis gør krisen i Libanon helt særlig sammenlignet med andre globale kriser. Verdensbanken konstaterede videre, at de stadig mere dystre socioøkonomiske forhold risikerer at føre til systemiske nationale mangler samt stigende varsomhed med hensyn til faktorer, der potentielt kan føre til social uro, uden udsigt til et klart vendepunkt.

(7) Den libanesiske befolkning betaler en usædvanlig høj pris for de libanesiske politiske lederes passivitet. Den nuværende økonomiske, sociale, humanitære og politiske krise udgør en alvorlig trussel mod Libanons stabilitet og sikkerhed, hvilket kan få konsekvenser for stabiliteten og sikkerheden i hele regionen.

(8) Unionen er rede til at bruge alle sine politiske instrumenter til at bidrage til en bæredygtig vej ud af den nuværende krise og til at reagere på en yderligere forværring af demokratiet og retsstatsprincippet samt af den økonomiske, sociale og humanitære situation i Libanon. I betragtning af situationens alvor bør der vedtages en ramme for målrettede restriktive foranstaltninger over for fysiske personer, der er ansvarlige for at underminere demokratiet eller retsstatsprincippet i Libanon, og fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er knyttet til dem.

(9) Sådanne målrettede restriktive foranstaltninger vil forfølge målene for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, jf. artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), og bidrage til Unionens indsats for at konsolidere og styrke demokrati, retsstatsprincippet, menneskerettigheder og folkerettens principper i overensstemmelse med artikel 21, stk. 2, litra b), i TEU. Deres anvendelse skal være i overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i TEU, navnlig ved at bidrage til fred og sikkerhed, solidaritet og gensidig respekt folkene imellem og beskyttelse af menneskerettighederne samt til nøje overholdelse og udvikling af folkeretten, herunder overholdelse af principperne i De Forenede Nationers pagt.

(10) Personer, som hindrer eller underminerer den demokratiske politiske proces ved vedvarende at vanskeliggøre dannelsen af en regering eller ved at hindre eller i alvorlig grad underminere afholdelsen af valg, herunder navnlig det kommende parlamentsvalg i Libanon, der er planlagt til maj 2022, udgør en trussel mod demokratiet og retsstatsprincippet. Disse personer fremmer deres egne erhvervede rettigheder, det være sig deres personlige interesser eller deres befolkningsgruppes eller politiske gruppes særlige interesser, til skade for den libanesiske offentligheds interesse, navnlig ved at forsøge at misbruge reglerne for sammenslutning af de politiske kræfter med henblik på dannelsen af en regering, for at blokere dannelsen af en ny regering og opretholde status quo. Handlinger, der truer demokratiet og retsstatsprincippet, kan omfatte hindring eller underminering af valget.

(11) Personer, som hindrer gennemførelsen af planer, der støttes af relevante internationale aktører, for at forbedre ansvarligheden og den gode forvaltning i den offentlige sektor eller gennemførelsen af absolut nødvendige økonomiske reformer, herunder i bank- og finanssektoren, udgør også en trussel mod demokratiet og retsstatsprincippet. Det drejer sig navnlig om de reformer, som de libanesiske myndigheder har forpligtet sig til, og som

støttes af Unionen og andre relevante internationale aktører. Det har konsekvent været undladt at gennemføre disse reformer og træffe tilstrækkelige troværdige foranstaltninger til at bekæmpe korruption og skatteunddragelse og vedtage en lov om kontrol med kapitalbevægelser og andre foranstaltninger til at garantere både gennemsigtighed og fuld ansvarlighed over for det libanesiske folk.

(12) Personer, der er involveret i alvorlige finansielle uregelmæssigheder, herunder korruption og eksport uden tilladelse af kapital, udgør også en trussel mod demokratiet og retsstatsprincippet. Finansielle uregelmæssigheder i det politiske og institutionelle system er et systemisk problem, der ligger til grund for den nuværende økonomiske, sociale, humanitære og politiske krise. Aktører, der er involveret i finansielle uregelmæssigheder, eller som personligt drager fordel af dem, har et stort ansvar i den dystre socioøkonomiske og humanitære situation, som den libanesiske befolkning står over for.

(13) Rådet minder om, at Libanon er part i De Forenede Nationers konvention mod korruption af 31. oktober 2003, og at de libanesiske myndigheder desuden har afgivet tilsagn inden for bekæmpelse af korruption, navnlig på CEDRE-konferencen i 2018, i den finansielle genopretningsplan fra april 2020 og i den omfattende reformkøreplan fra september 2020.

(14) Der er behov for yderligere handling fra Unionens side for at iværksætte visse foranstaltninger —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at hindre indrejse i eller transit gennem deres område for:

a) fysiske personer, der er ansvarlige for at underminere demokratiet eller retsstatsprincippet i Libanon ved en af følgende handlinger:

   i) hindring eller underminering af den demokratiske politiske proces ved vedvarende at vanskeliggøre dannelsen af en regering eller ved at hindre eller i alvorlig grad underminere afholdelsen af valg

   ii) hindring eller underminering af gennemførelsen af planer, der er godkendt af libanesiske myndigheder og støttes af relevante internationale aktører, herunder Unionen, for at forbedre ansvarligheden og den gode forvaltning i den offentlige sektor eller for at gennemføre absolut nødvendige økonomiske reformer i bl.a. bank- og finanssektoren, herunder vedtagelse af gennemsigtig og ikkediskriminerende lovgivning om eksport af kapital

   iii) alvorlige finansielle uregelmæssigheder i forbindelse med offentlige midler i det omfang, at de pågældende handlinger er omfattet af De Forenede Nationers konvention mod korruption, og uautoriseret eksport af kapital

b) fysiske personer, der er knyttet til personer, der er udpeget i henhold til litra a),

jf. listen i bilaget.

De i litra a), nr. ii), omhandlede planer er de reformplaner, som blev fremlagt på CEDRE-konferencen i 2018, i den finansielle genopretningsplan fra april 2020, i den samlede reformkøreplan fra september 2020 og i rammen for reform, genopretning og genopbygning af Libanon fra december 2020.

2. Stk. 1 forpligter dog ikke en medlemsstat til at nægte sine egne statsborgere indrejse på medlemsstatens eget område.

3. Stk. 1 gælder med forbehold af tilfælde, hvor en medlemsstat er bundet af en folkeretlig forpligtelse, dvs.:

a) som værtsland for en international mellemstatslig organisation

b) som værtsland for en international konference, som er indkaldt af De Forenede Nationer, eller som afholdes i De Forenede Nationers regi

c) i henhold til en multilateral aftale, hvorved der tilkendes privilegier og immuniteter, eller

d) i medfør af Lateranforliget fra 1929 mellem Den Hellige Stol (Vatikanstaten) og Italien.

4. Stk. 3 finder desuden anvendelse i tilfælde, hvor en medlemsstat er værtsland for Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE).

5. Rådet underrettes behørigt, hver gang en medlemsstat indrømmer en fritagelse i henhold til stk. 3 eller 4.

6. Medlemsstaterne kan indrømme fritagelser fra de foranstaltninger, der er pålagt i henhold til stk. 1, hvis rejsen er berettiget af tvingende humanitære hensyn eller af hensyn til deltagelse i mellemstatslige møder eller møder, som Unionen tager initiativ til eller er vært for, eller møder, som en medlemsstat, der varetager formandskabet for OSCE, er vært for, og hvor der føres en politisk dialog, som direkte fremmer de restriktive foranstaltningers politikmål, herunder fremme af demokratiet og retsstatsprincippet i Libanon.

7. Medlemsstaterne kan også indrømme fritagelser fra de foranstaltninger, der er pålagt i henhold til stk. 1, hvis indrejse eller transit er nødvendig med henblik på gennemførelsen af en judiciel procedure.

8. En medlemsstat, der ønsker at indrømme fritagelser, jf. stk. 6 eller 7, giver Rådet skriftlig meddelelse herom. Fritagelsen anses for at være indrømmet, medmindre en eller flere medlemsstater skriftligt gør indsigelse inden for to arbejdsdage efter at have modtaget meddelelsen om den foreslåede fritagelse. Hvis en eller flere medlemsstater gør indsigelse, kan Rådet med kvalificeret flertal beslutte at give den foreslåede fritagelse.

9. I tilfælde, hvor en medlemsstat i medfør af stk. 3, 4, 6 eller 7 tillader indrejse i eller transit gennem sit område for de personer, der er opført på listen i bilaget, gælder tilladelsen udelukkende det formål, til hvilket den er udstedt, og de direkte berørte personer.

Artikel 2

1. Alle pengemidler og økonomiske ressourcer, som tilhører, ejes, besiddes eller kontrolleres af:

a) fysiske personer, der er ansvarlige for at underminere demokratiet eller retsstatsprincippet i Libanon ved en af følgende handlinger:

   i) hindring eller underminering af den demokratiske politiske proces ved vedvarende at vanskeliggøre dannelsen af en regering eller ved at hindre eller i alvorlig grad underminere afholdelsen af valg

   ii) hindring eller underminering af gennemførelsen af planer, der er godkendt af libanesiske myndigheder og støttes af relevante internationale aktører, herunder EU, for at forbedre ansvarligheden og den gode forvaltning i den offentlige sektor eller for at gennemføre absolut nødvendige økonomiske reformer i bl.a. bank- og finanssektoren, herunder vedtagelse af gennemsigtig og ikkediskriminerende lovgivning om eksport af kapital

   iii) alvorlige finansielle uregelmæssigheder i forbindelse med offentlige midler i det omfang, at de pågældende handlinger er omfattet af De Forenede Nationers konvention mod korruption, og uautoriseret eksport af kapital

b) fysiske eller juridiske personer, der er knyttet til personer, der er udpeget i henhold til litra a),

jf. listen i bilaget, indefryses.

De i nr. ii) omhandlede planer er de reformplaner, som blev fremlagt på CEDRE-konferencen i 2018, i den finansielle genopretningsplan fra april 2020, i den samlede reformkøreplan fra september 2020 og i rammen for reform, genopretning og genopbygning af Libanon fra december 2020.

2. Ingen pengemidler eller økonomiske ressourcer må hverken direkte eller indirekte stilles til rådighed for eller være til fordel for de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilaget.

3. Uanset stk. 1 og 2 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder på sådanne vilkår, som de skønner hensigtsmæssige, give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer eller til, at visse pengemidler eller økonomiske ressourcer stilles til rådighed, efter at have konstateret, at de pågældende pengemidler eller økonomiske ressourcer:

a) er nødvendige til dækning af basale behov hos de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilaget, og hos de familiemedlemmer, som disse fysiske personer har forsørgerpligt over, herunder til betaling af fødevarer, husleje, renter og afdrag på hypotekslån, medicin, lægebehandling, skatter, forsikringspræmier og offentlige forbrugsafgifter

b) alene er bestemt til betaling af rimelige honorarer og godtgørelse af udgifter i forbindelse med juridisk bistand

c) alene er bestemt til betaling af afgifter eller gebyrer til rutinemæssig opbevaring eller forvaltning af indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer

d) er nødvendige til afholdelse af ekstraordinære udgifter, såfremt den kompetente myndighed mindst to uger før meddelelsen af tilladelsen har meddelt de andre medlemsstaters kompetente myndigheder og Kommissionen, hvorfor den finder, at der bør gives særlig tilladelse, eller

e) skal betales til eller fra en konto, der indehaves af en diplomatisk eller konsulær repræsentation eller en international organisation, der nyder immunitet i overensstemmelse med folkeretten, for så vidt de pågældende betalinger skal anvendes til den diplomatiske eller konsulære repræsentations eller internationale organisations officielle formål.

Den pågældende medlemsstat underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om alle tilladelser, der gives i medfør af dette stykke, senest to uger efter meddelelsen af tilladelsen.

4. Uanset stk. 1 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer eller til, at visse pengemidler eller økonomiske ressourcer stilles til rådighed, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

a) pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer er omfattet af en voldgiftsmæssig afgørelse, der er truffet forud for den dato, hvor de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omhandlet i stk. 1, blev opført på listen i bilaget, eller af en judiciel eller administrativ afgørelse, der er truffet i Unionen, eller en judiciel afgørelse, der kan fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat, forud for eller efter den dato

b) pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer skal udelukkende anvendes til at opfylde fordringer, der er sikret ved en sådan afgørelse eller er anerkendt som gyldige ved en sådan afgørelse, inden for de grænser, som er fastsat ved gældende lovgivning og administrative bestemmelser om sådanne fordringshaveres rettigheder

c) afgørelsen er ikke til fordel for fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilaget, og

d) anerkendelse af afgørelsen er ikke i strid med den offentlige orden i den pågældende medlemsstat.

Den pågældende medlemsstat underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om alle tilladelser, der gives i medfør af dette stykke, senest to uger efter meddelelsen af tilladelsen.

5. Stk. 1 er ikke til hinder for, at fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilaget, foretager en betaling i henhold til en kontrakt eller aftale, som er indgået, eller en forpligtelse, som er opstået, forud for den dato, hvor disse fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer blev opført på listen i bilaget, såfremt den pågældende medlemsstat har fastslået, at betalingen ikke, hverken direkte eller indirekte, modtages af fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omhandlet i stk. 1.

6. Stk. 2 finder ikke anvendelse på beløb, der tilføres indefrosne konti i form af:

a) renter eller anden form for afkast fra disse konti

b) forfaldne beløb i henhold til kontrakter, aftaler eller forpligtelser, som er indgået eller opstået forud for den dato, hvor disse konti blev omfattet af foranstaltningerne i stk. 1 og 2, eller

c) forfaldne beløb i henhold til judicielle, administrative eller voldgiftsmæssige afgørelser, der er truffet i Unionen eller kan fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat,

forudsat at sådanne renter eller andre indtægter og betalinger fortsat er omfattet af de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 1.

Artikel 3

1. Uanset artikel 2, stk. 1 og 2, kan de kompetente myndigheder i medlemsstaterne på sådanne betingelser, som de finder hensigtsmæssige, give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler eller økonomiske ressourcer eller til, at visse pengemidler eller økonomiske ressourcer stilles til rådighed, efter at de har konstateret, at tilvejebringelsen af pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer er nødvendig til humanitære formål, som f.eks. at levere eller lette levering af bistand, herunder beholdninger af lægemidler og medicinsk udstyr, fødevarer eller transport af humanitære hjælpearbejdere og relateret bistand, eller til at foretage evakueringer fra Libanon.

2. Den pågældende medlemsstat underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen om alle tilladelser, der gives i medfør af denne artikel, senest to uger efter meddelelsen af tilladelsen.

Artikel 4

1. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter forslag fra en medlemsstat eller Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (»den højtstående repræsentant«), udarbejder og ændrer listen i bilaget.

2. Rådet underretter de pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer om den afgørelse, der er omhandlet i stk. 1, herunder om begrundelsen for opførelsen, enten direkte, hvis adressen er kendt, eller ved offentliggørelse af en meddelelse, og giver de pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer mulighed for at fremsætte bemærkninger.

3. Hvis der fremsættes bemærkninger, eller hvis der forelægges væsentligt nyt bevismateriale, tager Rådet de afgørelser, der er omhandlet i stk. 1, op til fornyet overvejelse og underretter de pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer i overensstemmelse hermed.

Artikel 5

1. Bilaget skal indeholde begrundelsen for opførelsen af de fysiske og juridiske personer samt de enheder og organer, der er omhandlet i artikel 1 og 2, på listen.

2. Bilaget skal, hvis de er tilgængelige, indeholde de oplysninger, som er nødvendige for at identificere de pågældende fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer. For så vidt angår fysiske personer kan sådanne oplysninger omfatte navne og aliasser, fødselsdato og fødested, nationalitet, pas- og identitetskortnumre, køn, adresse, hvis denne er kendt, og funktion eller erhverv. For så vidt angår juridiske personer samt enheder og organer kan sådanne oplysninger omfatte navne, registreringssted og -dato, registreringsnummer og forretningssted.

Artikel 6

1. Rådet og den højtstående repræsentant behandler personoplysninger for at kunne udføre deres opgaver i henhold til denne afgørelse, navnlig:

a) for så vidt angår Rådet med henblik på forberedelse og udarbejdelse af ændringer af bilaget

b) for så vidt angår den højtstående repræsentant med henblik på forberedelse af ændringer af bilaget.

2. Rådet og den højtstående repræsentant kan i givet fald kun behandle relevante oplysninger om straffelovsovertrædelser, der er begået af fysiske personer på listen, og om straffedomme eller sikkerhedsforanstaltninger, der vedrører disse personer, når en sådan behandling er nødvendig for udarbejdelsen af bilaget.

3. Med henblik på denne afgørelse udpeges Rådet og den højtstående repræsentant som »dataansvarlige«, jf. artikel 3, nr. 8), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ([1]), for at sikre, at de pågældende fysiske personer kan udøve deres rettigheder i henhold til forordning (EU) 2018/1725.

Artikel 7

Fordringer, der er opstået i forbindelse med en kontrakt eller transaktion, hvis opfyldelse eller gennemførelse direkte eller indirekte er blevet berørt helt eller delvis af foranstaltninger i medfør af denne afgørelse, herunder krav om godtgørelse eller andre tilsvarende fordringer, såsom erstatningskrav og krav som følge af en kautions- eller garantiforpligtelse, særligt krav om forlængelse eller indfrielse af kautioner, garantier eller godtgørelser, navnlig finansielle garantier eller økonomisk godtgørelse, må uanset fordringens form ikke indfries, hvis fordringen gøres gældende af:

a) udpegede fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er opført på listen i bilaget

b) fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, som handler gennem eller på vegne af en af de fysiske eller juridiske personer eller enheder eller et af de organer, der er omhandlet i litra a).

Artikel 8

For at give foranstaltningerne i denne afgørelse størst mulig virkning tilskynder Unionen tredjelande til at vedtage restriktive foranstaltninger svarende til dem, der er indeholdt i denne afgørelse.

Artikel 9

Denne afgørelse finder anvendelse indtil den 31. juli 2022 og tages løbende op til fornyet overvejelse. Den forlænges eller ændres om nødvendigt, hvis Rådet skønner, at dens mål ikke er nået.

Når Rådet genovervejer restriktive foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 1, stk. 1, litra a), nr. iii), og artikel 2, stk. 1, litra a), nr. iii), skal det, i det omfang det er relevant, tage hensyn til, hvorvidt de pågældende personer er genstand for en retssag vedrørende den adfærd, der ligger til grund for deres opførelse på listen.

Artikel 10

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. juli 2021.

På Rådets vegne
G. DOVŽAN
Formand

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

BILAG

Liste over fysiske og juridiske personer, enheder og organer, jf. artikel 1 og 2

[…]